

Bespreking van het boek de "Zwarte madonna, van oertijd tot eindtijd" van Annine van der Meer

Annine heeft al een band met de Zwarte Madonna sinds 1975 toen zij Gilles Quispel, hoogleraar in de geschiedenis van de vroege kerk, daarover hoorde spreken. Hij was een groot kenner en liefhebber van de Zwarte Madonna. Annine heeft later een zeer speciale band opgebouwd met Gilles Quispel en zijn vrouw Lien, omdat zij bij hem als eerste vrouw is gepromoveerd. Gilles Q overleed in 2006 en zijn vrouw 2010. De erven Quispel hebben toen al het verzamelde materiaal over de Zwarte Madonna in 2010 aan Annine overhandigd, toen was zij al bezig met dit boek. Een welkome gift! Een uitspraak van Gilles Q. "Wie het spoor van de Zwarte Venus tot de huidige Zwarte Madonna volgt, ontdekt hoe Zij in de loop der tijden in verschillende gedaanten en hoedanigheden werd aanbeden".

Annine heeft op vele manieren deze gedaanten en hoedanigheden, de oorsprong en de geschiedenis van de Zwarte Madonna in beeld gebracht. Zeer boeiend en met veel foto's. Te veel om even in een paar woorden uit de doeken te doen. Ik heb van ieder hoofdstuk een uittreksel gemaakt, totaal 8 blz. Die kan je van me krijgen, maar die ga ik nu niet voorlezen. Mij lijkt het voor vanmiddag beter om het verhaal te vertellen door de Zwarte Madonna zelf. Dus is vraag jullie om nu rustig te gaan zitten, je ogen te sluiten en je voor te stellen dat we samen als Zwarte Madonna op pad gaan.

ZWARTE MADONNA

Zwarte Madonna, moeder met kind uit de Roomse kerk, wie ben ik eigenlijk?
Mijn bloeitijd was in de Romaanse tijd in de 11^e, 12^e, en 13^e, eeuw, waar ik vooral in het Zuiden van Frankrijk veel aanbeden werd. Maar wie ben ik eigenlijk, wie zijn mijn moeder, grootmoeder, voormoeder en voor-voormoeder?

Ik ben op zoek gegaan en ik heb ontdekt dat ik in de loop der tijden in verschillende gedaanten en hoedanigheden ben aanbeden en vereerd. En mijn alleroudste voormoeders zijn de Venusbeeldjes uit IJstijd, o.a. de Venus van Lespugue, uit 23.000 vChr. Gesneden uit een mammoettand met grote afhangende borsten en zeer dikke billen. En ik was de Grote Moeder uit de Megalietencultuur, stenen cultuur. Daarna ben ik de zwarte stammoeder van de matriarchale landbouwculturen geworden waar ik grote wijsheid bezat en leiding gaf. Dan vanaf 4500 vChr, vallen de Kelten, steppen-nomaden, Europa binnen die een patriarchale cultuur mee brengen, maar die mij wel vereren als de Triade van de Drie Moedergodinnen: maagd/meisje-moeder-grootmoeder. Via de Kelten die voornamelijk in Frankrijk woonden ben ik uiteindelijk terechtgekomen in het Christendom. Uit deze Keltische tijd zijn er toen twee heel belangrijke cultusplaatsen ontstaan waar ik als de Zwarte Madonna vereerd werd.

Dat is in Rocamadour en Chartres.

Rocamadour is een grote zwarte steile kloof en op de rots is een grot met een bron

Hier werd ik als de Zwarte Keltische godin Soulevia vereerd.

En Chartres, een heilige berg met een slingerende rivier er omheen, een oeroude Keltische Druïdenplek met bron. De Druïden zowel mannen als vrouwen onderwezen er over de kosmos, de ziel en de zielsverhuizing. In 340 werd deze plek echter een zetel voor de bisschop van de RK kerk met eerst een houten kerk daarna een prachtige kathedraal. Ik ben nog aanwezig in de catacomben van de kathedraal nabij de put van de oorspronkelijke bron.

In het Christendom verander ik geleidelijk aan van Zwarte moedergodin in de Maagd Maria.

Dit is een stukje Europese geschiedenis, maar ik was nog niet tevreden en ik ging verder met mijn onderzoek en kwam tot de ontdekking dat ik ook afstamde van de Zwarte godinnen uit het Oosten:

- Van Artemis, beschermgodin van leven-dood-nieuw leven, die later de godin van Marseille wordt,
- van Kybele uit Klein-Azië, Phrygië, die de beschermvrouwe van Lyon wordt (Kybele had de Leeuw als rijdier, Lyon is hiernaar vernoemd),
- zoals Parijs vernoemd is naar een tempel van de Egyptische Isis, vlakbij: Par-Isis = dichtbij Isis.
- En Venus/Aphrodite die op de Venusberg bij Monserrat in Catalonië- Spanje nog steeds vereerd wordt en in Cyprus aan zee bij de Aphrodite rotsen.
- Tot slot Sara La Kali in Les Saintes Maries de la Mer, in de Camargue Frankrijk, de stammoeder van de Roma zigeuners.

Ik wordt nog overal aanbeden en vereerd op deze plaatsen maar nu vooral in een Roomse Robe.

En dan NU- niet te vergeten - mijn meest belangrijke vormoeder :

Maria Magdalena, die na de kruisiging van Jezus, naar Zuid Frankrijk gaat. Daar wordt zij de "Apostel der apostelen" genoemd, zij is een geletterde vrouw, haar naam Magdalena betekent "zij die groot is, hoog en verheven". Maria Magdalena is verweven met het schitterende natuurgebied van Zuid-Frankrijk met z'n vele warme bronnen, grotten met plaatsen als Rennes le Chateau, de bergen Pech Bugarach en Pech Cardoe.

In La Baume, waar zij is begraven staat ter ere van Maria Magdalena een steen uit de 5^e eeuw met een Latijnse inscriptie, vertaald in het Nederlands betekent die : "De Maagd Maria, dienstdoende priesteres in de tempel te Jeruzalem".

Tot nu toe ben ik heel erg blij met mijn historisch vooronderzoek. Het voelt belangrijk dat je je roots weet als je zo'n prominente plaats in de geschiedenis hebt.

Na de Kelten verandert mijn status in het christendom van oermoeder en zwarte Madonna echter in die van de Heilige Maagd Maria, de moeder van Jezus.

Mijn bloeiperiode van mijn bestaan als Zwarte Madonna valt in de 11e, 12e, en 13^e eeuw - de Romaanse tijd in het middeleeuwse christendom. Het is een tijd van rust en welvaart. Er komen pelgrimstochten naar bedevaartplaatsen, er worden maar liefst 80 kathedralen gebouwd gewijd aan Maria: Les Notres Dames. We krijgen de Tempeliers, de Maltezers,

Johannieters, belangrijke middeleeuwse ridderorden, die de pelgrims naar Jeruzalem beschermen en ze komen terug met manuscripten en de donkere beeltenis van de Vrouwe. Er wordt nieuw leven geblazen in kloosterorden zoals de Orde der Benedictijnen en Cisterciënzers olv Bernard van Clairvaux (1090-1153). Bernard heeft een bijzondere band met de zwarte madonna omdat hij als kleine jongen drie druppels melk van de borst van de Zwarte Vrouwe ontvangt. Bernard vereert de Zwarte Madonna maar ook Maria Magdalena. Bernard sticht honderden abdijen in Europa en zijn monniken zwerven uit over de wereld met mijn zwarte beeltenis in hun reisbagage.

In deze eeuwen komen de meeste zwarte madonna's dan ook in Frankrijk voor - 409 - waarvan meer dan 320 alleen al in het Zuiden (is dat dank zij Maria Magdalena?). Ik ben vaak tot leven gekomen op heilige plekken in de natuur, op bijzondere krachtplaatsen, bij grote megalieten stenen, bij bronnen, bij stromend water, bij de hevige aarde-activiteit van vulkanen, zoals in het vulkaangebied van Auvergne, met Clermont-Ferrand als centrum. Hier is ook mijn belangrijkste zetel ontstaan. Van oudsher ook een Druidisch/Keltische plek. Op veel bijzondere plekken waar ik gevonden ben zijn eerst kapellen, daarna houten kerkjes en tot slot tijdens mijn grote bloeiperiode kathedralen en Notre Dames gebouwd. En ook vele Notre Dames de Madeleine als eerbeton aan Maria Magdalena.

Er zijn in de loop van de geschiedenis vele verhalen en legenden rondom mij ontstaan en het is ook leuk om te horen dat ik in de natuur vaak gevonden ben door een dier, een os of een stier. Dat is waarschijnlijk vanwege ons zelfde trillingsniveau. En dan wilde de pastoor of de bisschop me graag in de reeds bestaande kerk plaatsen, maar natuurlijk wilde ik dat niet. Ze moesten mij terugbrengen naar de plek waar ik gevonden was en daar een bedevaartsplek maken. En dat gebeurde! Mijn energie was sterker !!

Maar na 1250 wordt mijn wezen langzaam uitgeroeid. Het vrouwelijke wordt meer en meer verketterd en in de ban gedaan. In 1649 wordt ik zelfs door de kerk verboden, maar natuurlijk blijft men mij in het geheim vereren. Na de Franse revolutie neemt de verering weer tijdelijk toe, beelden worden gerestaureerd, maar ook wit gemaakt. Maria wordt steeds patriarchaler en een verlengstuk van Vader hemel. De Oermoeder moet verdwijnen.

En nu ! Wie ben ik eigenlijk en wat is de bedoeling van mijn bestaan?

Ik ben de donkere kosmische baarmoeder van het licht. Ik ben de bezielde Moeder van de bezielde Donkere Aarde. Ik ben de verschijningsvorm van Sophia Wijsheid- de spirituele Moeder van Donker en Licht. Zwart is mijn basiskleur, in zwart zijn alle kleuren aanwezig. Het is de kleur van rust en stilte, zwanger zijn van licht. In het donker gebeurt het. Zwart is ook de kleur van ons onderbewuste - van de rechterhersen helft, de binnenwereld van de ziel, de intuïtie. Hiermee kunnen we ook schouwen en orakelen, een specialiteit van vrouwen. Wit is de kleur van de linkerhersen helft en de kleur van de heldere logica, rationeel en analytisch.

Achter mijn zwarteheid schuilt het principe van het hogere bewustzijn dat zeer zeker tot uitdrukking komt in Maria Magdalena in het vroege Christendom. Een christendom nog geworteld in de mysteriegodsdiensten, vrouwvriendelijk en integrerend.

Behalve zwart zijn mijn kleuren wit-groen-rood en goud. De kleuren van de aarde.

Mijn gelaat is zwart, maar mijn handen kunnen soms wit zijn. Ik zit meestal majestueus in een koninklijk gewaad op een troon, mijn gezicht streng en gesloten. Met grote ogen, gericht op de oneindigheid van de kosmos.

Vaak zijn mijn handen heel groot, hiermee kan ik kracht overdragen, met mijn rechterhand geef en genees ik, met mijn linkerhand vernietig ik en transformeer ik nieuw leven

Ik lenig de nood van het eenvoudige volk, bij geboorte en dood, bij ziekte en misoogst. Met mij zijn speciale vrouwenrituelen verweven rond vruchtbaarheid, zwangerschap en het jonge kind. Maar ik help ook bij het doodgeboren kind. Van de Kerk mogen deze baby's niet op heilige grond worden begraven, maar met mijn rituelen beweegt er soms toch iets en mag de Baby daarna de heilige grond in. Ik straal liefde en hulpvaardigheid uit. En ik verricht soms Wonderen !! -

Tenslotte Mijn kind: in de Romaanse tijd zit hij meestal op mijn schoot, hij is vaak al oud en wijs, volwassen. In zijn hand heeft hij vaak de Globe en een boek of open boek (Openbaring). Hij is een mini-volwassene met mannelijke trekken. Hij is de mens in wording. Mijn kind is vaak wit want ik baar een lichtkind.

In de 20ste eeuw ben ik bijna geen zwarte Madonna meer, maar Maria de heilige moeder, de Maagd en Moeder, verheven boven de aarde, met een lieve en onderdanige bijna onmenselijke gelaatsuitdrukking, opkijkend naar de hemel naar Vader Hemel, ik sta buiten de lichamelijke en buiten de seksualiteit. IK wordt nu ook heel vaak heel mooi aangekleed met veelkleurige feestjurken. En op mijn arm zit een snoezige lieve baby. Er zijn nu nog maar 88 zwarte madonna's, de rest is verdwenen of witgewassen

Maar ik kom nu in de 21^e eeuw terug!. Er is een herwaardering van het vrouwelijke aangebroken en er komt steeds meer besef van het heilige van de natuur. Er ontstaan steeds meer, voornamelijk vrouwengroepen (met incidenteel een man) die de spiritualiteit van de natuur weer eigen willen maken. Los van religie, maar zich verbindend met de krachtplaatsen en energielijnen in de natuur en het landschap, zoekend naar de Zwarte Madonna, naar zichzelf ofwel naar hun eigen vrouwelijke kracht. Sterke onafhankelijke vrouwen.

Het is nu de Winterzonnwende (rond Kerst), dan wordt het licht uit duisternis geboren.
Het kind op mijn schoot, dat zijn wij in wording.

Thea Rijken
Kerst 2015